

Bilag 8.

Dansk Dampskibsrederiforening.

København, den 25. Februar 1938.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ferie med Løn.

Det i Folketinget under 8. ds. fremsatte Forslag til Lov om Ferie med Løn er paa nedennævnte Punkter videregaaende end den paa den internationale Arbejds-konference i Genève 1936 vedtagne Konvention om aarlig Ferie med Hyre for Søfolk:

1. Konventionen begrænser den aarlige Ferie med Løn til 9 Arbejdsdage for den menige Besætning og giver kun Førere, Officerer og Radiotelegrafister Ret til 12 Dages aarlig Ferie med Løn, hvorimod Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, at alle om Bord skal have 12 Dages aarlig Ferie med Løn.
2. Konventionen bestemmer, at vedkommende skal have udført 1 Aars uafbrudt Tjeneste, før han er berettiget til Ferie med Løn, hvorimod Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, at Ferie med Løn skal ydes for en saa kortvarig Tjenestetid som 1 Uge.
3. Konventionen bestemmer, at den først er bindende for Medlemmer af den internationale Arbejdsorganisation, der ratificerer Konventionen, 6 Maaneder efter den Dag, da 5 Medlemmer af Organisationen, hver med en Handelsflaade paa mindst een Million Tons, har ladet dens Ratifikation indregistrere, hvorimod det fremsatte Lovforslag indeholder den Bestemmelse, at Loven skal træde i Kraft den 1. Juli d. A., hvilket vil blive paa et Tidspunkt, hvor Konventionen endnu ikke er traadt i Kraft i noget andet Land.

Men hertil kommer, at medens Konventionen er udarbejdet af særlige sagkyndige, der har været i Stand til at tage i Betragtning alle de særlige Forhold, der gør sig gældende for Skibsfarten, er Lovforslaget fortrinsvis udarbejdet under Hensyn til de Forhold, hvorunder Arbejderne i Land er beskæftiget. Dette træder særligt frem, naar man ser paa Bestemmelsen i Lovforslagets § 7, 1ste Stykke, om, at den ferieberettigede er forpligtet til at holde Ferie i det Antal Dage, som Ferieretten omfatter. Denne Bestemmelse lader sig overhovedet ikke praktisere for Skibsfartens Vedkommende. Skibene er ofte borte fra Hjemlandet i Aarevis og paa Steder, hvor det er umuligt at finde passende Afløser for de ferierende Søfolk, der sikkert ogsaa vil være meget utilfredse med at skulle forlade en god Ansættelse med Risiko for ikke at kunne komme tilbage, og hvis der efter Paabegyndelsen af Ferien skulde tilbyde sig en Stilling i en anden Baad, kan vedkommende dog ikke refusere et saadant Tilbud og derigennem risikere at komme til at gaa ledig betydeligt længere end selve Ferietiden.

Der er næppe nogen inden for Ledelsen af dansk Skibsfart, som ikke under de søfarende saa gode Vilkaar, som med Rimelighed kan forlanges. Dette fremgaar bl. a. deraf, at Dansk Dampskibsrederiforening ved sine kollektive Aftaler med de ombordansattes Organisation allerede for mange Aar siden og før noget andet Land har indført Feriebestemmelser, der giver fra 7 Dages til 3 Ugers Ferie for de søfarende (jfr. hosfølgende Bilag); og endvidere deraf, at den danske Rederdelegerede ved Genèvekonferencen stemte for Feriekonventionen.